

Sepatoe Roesak ,

Het blad van 2-6 RI , december 2007
Website [http:// www.sepatoeroesak.nl](http://www.sepatoeroesak.nl)

Alweer een nieuwe Sepatoe Roesak voor en mede door u samengesteld..
U kunt ten alle tijden nieuwe kopijberichten en dergelijke insturen naar het secretariaat.
Namens het bestuur veel leesplezier toegewenst.

Inhoud:

Berichten van het bestuur :	
Oproep oudheidkamer	Blz 2
Betaling consumpties wijzigt	Blz 2
Reünie 10 mei 2007	Blz 3- 8
Nationale herdenking Roermond 2007	Blz 8
Antwoord op veler vraag	Blz 8- 9
Bericht van penningmeester	Blz 10-11
E-mailgroep	Blz 12
Commandomuseum Boons – door J.Wijers	Blz 14-17
Het verhaal van mijn vader deel 4	Blz 17- 26
De Bakkerij- J. Hofman	Blz 26
Ereveld Candi – O.Reerink	Blz 27
Zo lang nog reünies bestaan	Blz 28
Jubilea	Blz 29-30
In memoriam	Blz 31

De bijdragen van de Bank Giroloterij en de Lotto maken het werk van het Nationaal Fonds voor Vrijheid en Veteranenzorg mogelijk”

Adressen van de leden reüniecommissie

Mevr. .Marianne Lankhuizen. **Secretaris**,
Tijmweg 85, 3193 GH Hoogvliet.
Telefoon :010-4386745 of 06-25278220 E-mail m.lankhuizen@chello.nl
Adreswijzigingen, jubilea, overleden en telefonisch contact
Website www.sepatoeroesak.nl

Dhr.Wim Veldman, 1^e penningmeester,
M.de Ruyterstraat 22, 5481 GH Schijndel
telefoon: 073-5477087 E-mail: wjj.veldman@hccnet.nl

Mevr. Ine Luykx-van Gils, 2^e penningmeester
Oude Antwerpsepostbaan 36, 4741 TK Hoeven
telefoon 0165-502134 E-mail: adenine@hetnet.nl

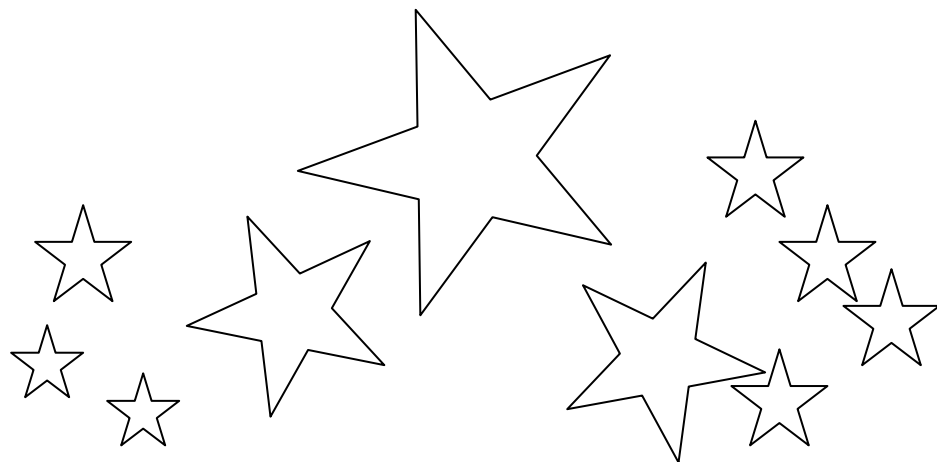
Dhr G van Gils, Leistraat 11, 4818 NA Breda
Telefoon 076-5874252 E-mail: gerritvangils@hetnet.nl

De heer J. Verdonschot, Julianastraat 13, 5671 JA Nuenen
Tel: 040- 2832138 E-mail: j.verdonschot@onsnet.nu

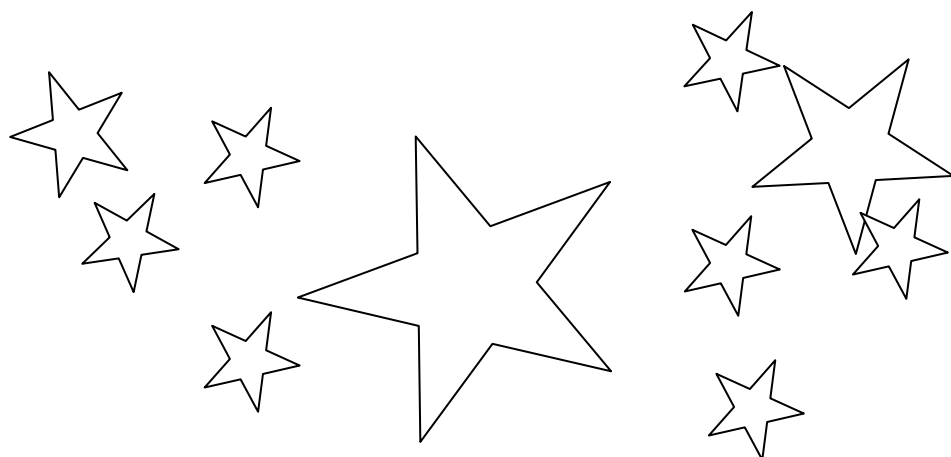
Voor betalingen en donaties

Rabobank rekeningnr. 108965732 t.n.v. Oudstrijders 2-6-RI
Wim Veldman, M.de Ruijterstraat 22, 5481 GH Schijndel

De bijdragen van de Bank Giroloterij en de Lotto maken het werk van het Nationaal Fonds voor Vrijheid en Veteranenzorg mogelijk”

Het bestuur van 2-6RI wenst u allen sfeervolle en gezegende kerstdagen toe en een goed, maar vooral een gezond 2008. Voor hen die door veranderde omstandigheden deze feestdagen op een andere wijze moeten doorbrengen dan voorgaande jaren, wensen wij sterkte toe in deze dagen.

Oproep voor de oudheidkamer Limburgse Jagers

Mede door deze oproep is tijdens de reünie de originele kapotte schoen overhandigd aan de heer Leo van Braken. . Wij willen de sobat die er zorg voor heeft gedragen dat de schoen kon worden overhandigd heel hartelijk danken.

Als extra aanmoediging volgt hieronder nogmaals de oproep:

Graag wil ik U verzoeken of U de reünisten wilt vragen mochten zij artikelen of documenten hebben die mogelijk het beeld van het bataljon kunnen invullen voor de Regimentsverzameling of dat zij deze mogelijk op de reünie kunnen meebrengen indien zij deze zouden willen schenken aan de verzameling. Dit omdat wij willen vermijden dat deze artikelen of worden weggegooid of in de handel terecht komen. Ik hoop dat U dat ook onderschrijven kunt. Verder kunnen de sobats contact opnemen met de Historische Verzameling op alle dinsdagen vanaf 10.00 u op tel: 0495-462940 of zaken die men wil schenken sturen aan de Historische Verzameling Regiment Limburgse Jagers, Postbus 976 , 6000 AZ Weert. Ook kan men zaken meenemen naar de reünie waar onze vertegenwoordiger deze zaken kan aannemen. In dat geval verzoeken we de documenten enz in een envelop met naam en adres te doen om de registratie mogelijk te maken.

Mocht U nog vragen hebben of hulp vernemen wij als Stichting dat graag en zullen ons best doen U in de organisatie bij te staan waar nodig.

Met vriendelijke groet

N Vroom voorzitter Stichting Limburgse Jagers.

Betaling consumpties tijdens reünie in Breda kazerne wijzigt:

Via het veteraneninstituut is ons bekend gemaakt dat het vanaf 1 november 2007 niet meer mogelijk is met contant geld te betalen in de bedrijfsrestaurants van Defensie. Om te voorkomen dat u hierdoor tijdens de volgende reünie voor verrassingen te komt te staan , laten we deze wijziging u dus al tijdig weten.

Defensie raadt u aan om tijdens de reünie de kleine bedragen elektronisch te betalen d.m.v. de chipknip op uw bankpas.

Helaas kan dit niet met de bankpas van Postbank. Zij hebben een aparte Chipknip die kan worden besteld via 0900-0093.

Laat deze verandering geen obstakel zijn om niet de volgende reünie te bezoeken . Wij, het bestuur van 2-6 RI,j zijn nog in overleg om een eenvoudige oplossing te vinden voor dit door defensie besloten ongemak, maar voor nu hebben wij u alvast op de hoogte gesteld van deze verandering.

Reünie 10 mei 2007

10 Mei hebben wij weer onze jaarlijkse reünie gehouden in de TripvanZoudtlandkazerne in Breda. Jammer genoeg hadden we dit keer de weergoden niet goed met ons voor maar ondanks het slechte weer in de morgenuren, kwamen toch allen weer letterlijk en figuurlijk binnendruppelen.

Net als voorgaande jaren is weer heel wat afgepraat met elkaar over het afgelopen jaar maar natuurlijk ook veel over het verleden. We werden deze dag weer goed verzorgd door het keukenpersoneel. Wij danken hen, net als voorgaande jaren, voor de uitstekende verzorging .

Rond de tachtig personen, waaronder ook weduwen van onze sobats, hadden zich aangemeld via het secretariaat en meldden zich nu aan de bestuurstafel . Een ieder werd verwelkomd en voorzien van consumptiebonnen.

Na de ontvangst werd er in de zaal een kopje koffie met gebak geserveerd. Al snel na aanvang werd het geroezemoes in de zaal steeds meer. Een teken dat de maatjes elkaar al weer snel gevonden hadden.. Wim Veldman hield ook dit keer weer het welkomstwoord.

"Namens het bestuur heet ik u allen van harte welkom. Wij hebben overste Querido weer uitgenodigd op onze reünie. Helaas is hij momenteel niet in Nederland. Hij is op missie in Uruzgan. Maar hij wenst ons allen een mooie reünie toe. Vandaag is wel een vertegenwoordiger van de Limburgse Jagers aanwezig. Namelijk kap.b.d. L. van den Braken. Een speciaal welkom voor hem. Van den Braken zal straks ook een woord tot u richten. Natuurlijk hebben wij overste Querido en zijn manschappen een succesvolle missie en een behouden thuiskomst toegewenst.

Vandaag houden wij onze reünie dus op de tiende mei. Een wel heel memorabele dag aangezien dit de dag was dat de oorlog uitbrak in Nederland. Het uitbreken van die oorlog en het verloop daarvan is een

indirect gevolg geweest dat u zich allen aanmeldde als oorlogsvrijwilliger en werd uitgezonden naar het toenmalige Nederlands Indië. Was dit alles niet gebeurd dan waren wij deze dag nooit bij elkaar gekomen.

Inmiddels hebben bij de vorige week de jaarlijkse dodenherdenking meegemaakt en de bevrijdingsdag weer gevierd. Nu vandaag dus onze reünie. Helaas zijn er veel afmeldingen binnen gekomen wegens verschillende redenen , maar vooral laat het de gezondheid bij velen niet meer toe om de reis naar Breda te ondernemen. Hier volgen de groeten van hen die ons dat hebben gevraagd om aan u door te geven.

De heer **Zwitselaar** uit Nijmegen kan helaas niet komen vanwege de gezondheid van zijn vrouw. Hij en zijn vrouw groeten u van harte en wensen u een fijne dag.

De heer van **Erp** uit Helmond heeft ook moeten af moeten zeggen maar groet u allen.

De heer **Scholtz** uit Den Briel kan vanwege de mobiliteit niet komen maar ook hij wenst u allen een fijne dag.

De heer **Clavan** uit Den Haag heeft nog niet de moed om na een hersenbloeding de reis naar Breda te ondernemen, maar hij en zijn vrouw groeten u allen heel hartelijk.

De heer en mevrouw van **Genderen** uit Werkendam kunnen helaas vanwege ziekenhuisafspraken dit keer niet aanwezig zijn. Zij groeten u en vinden het erg jammer dat zij dit keer er niet bij kunnen zijn.

De heer **Wennekers** uit Heerlen is opgenomen in ziekenhuis. Hij is herstellende van een hersenbloeding Hij vindt het vreselijk dat hij niet aanwezig kan zijn. Hij denkt veel aan u en groet u allen.

De heer **Ros** uit Den Haag moet helaas dit keer ook verstek laten gaan. vanwege de mobiliteit. De leeftijd gaat ook meespelen maar hij hoopt toch de volgende keer weer aanwezig te zijn.

De heer **Ripmeester** tobt ook met lichamelijke klachten. Indien het maar enigszins mogelijk zou zijn wilde hij graag hierheen komen.

Wanneer dit niet zou lukken, groet hij u allen heel hartelijk en groet speciaal Huib Lankhuizen .

De heer van de **Veeken** uit Willemstad heeft zijn goede en slechte dagen en indien hij een goede dag had, zou hij hier aanwezig zijn.

Vandaag was dus de slechte dag helaas aan de beurt. Hij groet u allen.

Henny van Oosterhout is ook niet in staat om naar de reünie te komen vanwege zijn gezondheid .. Hij en zijn vrouw Alie wensen u allen het allerbeste en een fijne reünie toe

De heer **Johan Cats** verblijft momenteel in een verzorgingstehuis. Ook hij kan niet aanwezig zijn vandaag. Hij heeft schriftelijk een groet gestuurd voor u allen en wenst u een fijne dag toe.

Straks laten we wat kaarten rondgaan voor de sobats die ziek zijn. Wilt u zo vriendelijk zijn om een groet voor hen in de kaart te zetten.

Na de reünie zal Marianne deze kaarten meteen op de post doen .

Dan zijn in ons midden **Niels en Nelly de Groot** vanuit Australië. Ze zijn op vakantie in Nederland en wilden graag de reünie bij ons meemaken. Niels is een van de blijvertjes van 2-6 RI; Zo blijvertjes van 2-6RI maak even kennis met hem.

Een speciaal welkom ook voor de heer **Kees de Wit**, voormalig secretaris van bestuur verbindingdienst Tijgerbrigade.

Hem ook een warm welkom in ons midden. Maak eens een praatje met hem. Zeker de jongens van de verbindingdienst 2-6RI zullen veel gemeen met hem hebben.

Wij vinden het heel erg fijn dat **Stan Daanen**, de kleinzoon van onze Nol de Bruijn, heeft aangeboden om de trompetsignalen en het Wilhelmus te spelen tijdens de herdenking. Natuurlijk juichen wij dit initiatief van harte toe. U kunt Stan ook een dienst verlenen. Hij wil graag enige veteranen interviewen , zo stel hem niet teleur.

Dan vragen wij uw aandacht voor het volgende: Men van de Wetering, hier aanwezig, viert hier straks om precies 12 uur het feit dat hij 57 jaargeleden met zijn Elly in het huwelijk is getreden. Elly is thuis gebleven om met de kinderen en aanhang alvast een mooie avond voor te bereiden bij zijn thuiskomt

Elly en Men ,van harte gefeliciteerd namens ons allen.

huishoudelijke mededelingen betreffende vakanties van de bestuursleden, werd iedereen door het bestuur een heel fijne dag toegewenst.

Na het welkomstwoord van Wim Veldman, heeft kapitein van den Braken een goed voorbereide toespraak gehouden. Kapitein van Braken heeft het grootste deel van de dag in ons midden doorgebracht en heeft een heel fijne indruk achtergelaten. Naast zijn mooie toespraak heeft de kapitein later nog een oproep gedaan aan de mannen van 2-6RI om toch vooral hun historisch waardevolle foto's, papieren , boeken en al wat meer betreffende 2-6RI en hun tijd in Nederlands Indië veilig te stellen na hun

dood aangezien ook hij bemerkt dat zoveel van dit erfgoed in de vuilnisbak terecht komt na het overlijden van een sobat.

U kunt natuurlijk contact opnemen met het museum van de Limburgse jagers of met de Historische Verzameling op alle dinsdagen vanaf 10.00 u op tel: 0495-462940 of zaken die men wil schenken sturen aan de Historische Verzameling Regiment Limburgse Jagers, Postbus 976 , 6000 AZ Weert.

Aangenaam verrast werd aan de heer van Braken later op de dag de originele Sepatoe Roesak, die model heeft gestaan voor het embleem, aangeboden aan het museum. Na veel omzwervingen is de schoen nu op de plaats waar deze hoort. In het museum. De sobat die de schoen heeft meegebracht naar de reünie heel hartelijk dank!!!!!! Na de toespraak was het altijd de gewoonte om naar buiten te gaan voor de herdenking. Echter het weer was te slecht om dat te doen , bovendien wordt het verplaatsen van de troepen steeds moeilijker vanwege de mobiliteit van de bezoekers. Dit keer bleven wij dus binnen voor de herdenking.

Gerrit van Gils opende de herdenking met het dodenappel. Sobat Nol de Bruijn (95 jaar) was dit keer weer gevraagd om het present te roepen. Na het opnoemen van de gesneuvelden volgde het noemen van de 19 sobats die ons dit afgelopen jaar zijn ontvallen .

Stan Daanen blies het trompetsignaal : "geef acht" en een ieder die daartoe in staat was, werd verzocht om op te staan en een minuut stilte in acht te nemen.

Na deze minuut stilte werden de heren Jan de Ruijter en Huib Kers verzocht om de krans te leggen bij het vaandel van 2-6RI.

De heer Jan Wijers droeg het gehele gedicht "zolang nog reünies bestaan" geschreven door Ad van Hooijdonk van 2-6RI.

Na het voordragen van het gedicht speelde Stan Daanen op stijlvolle wijze het Wilhelmus waarbij alle aanwezigen indien mogelijk staande meezongen. Hiermee werd het officiële deel van de reünies afgesloten en kon er drankjes worden gehaald aan de bar.

Terwijl zo iedereen onder het genot van drankje weer geanimeerde gesprekken op gang kwamen, werden de loten voor de loterij weer verkocht. Net als vorig jaar was het animo om deze loten weer te kopen weer zo ontzettend groot dat we alweer de bonnen moesten rantsoeneren om iedereen in de zaal toch maar aan lootjes te laten komen. Dus net als

verleden jaar belooft het bestuur om toch nog maar weer meer lootjes in te slaan. Terwijl de loten verkocht werden door Marga Hendriks en Marianne Lankhuizen, werden de door de bezoekers meegebrachte prijsjes door Jacques Lankhuizen op de grote tafel al netjes uitgesteld. Nadat toch iedereen van lootjes was voorzien werden de tafels gedekt voor de rijstmaaltijd. Na een kleine stilte konden alle aanwezigen genieten van de heerlijke rijstmaaltijd. Ieder jaar opnieuw moet ik weer opmerken dat zodra de maaltijd aanvangt het opmerkelijk stiller wordt aan de tafels. Als moeder overste overzie ik de tafels en geniet er iedere keer weer van om iedereen zo te zien saamhorig aan de maaltijd te zien zitten. Na de voortreffelijke maaltijd werd het zoetjes aan tijd om de loterij te gaan draaien. Frans Leijten was dit jaar ook weer bereid om de nummers af te roepen. Met luide en duidelijke stem heeft Frans zich weer goed van zijn taak gekweten. De prijsjes werden door Marga Vullers, Ine van Gils, Wim Veldman en Marianne naar de winnaars gebracht. Er zijn weer aardig wat stapjes gezet eer alle prijzen bij een winnaar terecht waren gekomen

Aansluitend op de loterij werd een kleine veiling gehouden. De heer en mevrouw Westerhof uit Hoensbroek brachten een door hun dochter geborduurde handdoek mee als prijsje voor de loterij. Op de handdoek waren de tijgerkop, de kapotte schoen en 2-6RI geborduurd. Dit was natuurlijk een uniek stuk voor een veiling. Tegen opbod is de handdoek geveild en Jan de Ruijter uit Rotterdam mag zich de trotse eigenaar van deze zeer speciale handdoek noemen. De opbrengst, € 25,-, kwam ten goede aan de kas. De opbrengst van de loterij en donaties tijdens de verkoop van de loten is gekomen tot een bedrag van € 392,-. Iedereen bedankt voor de geweldige inzet. De opbrengst van de loterij en de donaties maken het mede weer mogelijk om door te gaan met boekje en reünie. Aangezien overste Querido op missie is in Uruzgan heeft uw secretaris Marianne een groet namens alle tijdgenoten van 2-6RI via de radio gestuurd. De programmamakers vonden het heel mooi om een bericht te krijgen van de oude tijdgenoten.

Na contact te hebben gehad met de programmamakers werd afgesproken dat rond 10 over 4 vanmiddag zij weer contact zouden opnemen voor een gesprek rechtstreeks vanaf de reünie in de uitzending naar Uruzgan. Jan Verdonschot heeft met de presentatrice Annemieke het gesprek gevoerd namens de sobats.

Na dit gesprek werd het toch tijd om een eind achter deze geslaagde dag te gaan zetten en het personeel van de kazerne de gelegenheid te geven om

op te ruimen. Wij hebben hen heel hartelijk bedankt voor alle goede zorgen en de fijne bediening. Weer een geslaagde dag om op terug te kijken. Na een hartelijk afscheid van een ieder was deze reünie ten einde gekomen.

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor de geweldige inzet en hulp die geboden is tijdens de reünie. Mede door deze inzet is het weer een geslaagde dag geworden.

Marianne Lankhuizen secr.

Nationale Herdenking Roermond 2007

Hiermede wil ik iedereen weer bedanken die ook dit keer de reis naar Roermond heeft gemaakt om met 2-6RI de herdenking bij te wonen. Gelukkig waren de weergoden ons beter gestemd dan verleden jaar en kunnen we terugkijken op een geslaagde herdenking.

In het bijzonder wil ik de dochters van sobat de Groot heel hartelijk danken voor de verzorging van de inwendige mens door het halen van koffie en erwtensoep. Ze hadden het er maar druk mee en het werd door sobats ten zeerste gewaardeerd! Fijn.

Wat mij ieder jaar weer opvalt is dat wij steeds met een fijne groep herkenbaar aanwezig zijn door het naambordje dat sobat Kessels trouw iedere keer meebrengt. We zijn zo makkelijk voor iedereen te vinden die vragen heeft of een praatje met ons wil maken. Het komt tot verrassende ontmoetingen op deze dag.

De hechte verbondenheid van de 2-6ers is mij al op verschillende manieren verteld zo door de tijd heen maar mag ook best wel eens in dit boekje worden gezet. Hulde dus aan de 2-6ers!

Marianne Lankhuizen

Antwoord op veler vraag.!

Het is goed jaarlijks de gevallen te herdenken die in het voormalig Nederlands Indië zijn omgekomen. De gebeurtenissen mogen niet uit onze herinnering worden gebannen, zeker niet zolang er nog een generatie onder ons is die deze tijd bewust heeft meegemaakt.

Het is inderdaad zo dat de jaarlijkse herdenking bij het Nationaal Indië-monument tot nu toe niet door een lid van het Koninklijk Huis,- anders dan Prins Bernhard- werd bijgewoond.

De reden hiervan is gelegen in het Regeringsbeleid betreffende herdenkingen van gebeurtenissen in en na de Tweede Wereldoorlog. Daarbij wordt vastgehouden aan de gedragslijn dat de – daarvoor in aanmerking komende – leden van de Koninklijke Familie in beginsel uitsluitend aanwezig zijn bij de Nationale Dodenherdenking op de Dam te Amsterdam op 4 mei, waarbij door middel van een kranslegging de nagedachtenis wordt geëerd van alle Nederlanders die in en na de tweede wereldoorlog vielen voor het vaderland, dus ook de ruim 6000 militairen die destijds hun leven hebben gegeven in Indonesië .

Naar aanleiding van de grote herdenkingsplechtigheden van 1995 is er door de regering uitdrukkelijk en weloverwogen voor gekozen dit beleid te handhaven en met een plechtigheid allen te herdenken , teneinde te voorkomen dat met ceremonies elders of herdenkingen bij andere gelegenheden aan het karakter van de Dodenherdenking op de Dam , als nationaal moment bij uitstek, afbreuk zou worden gedaan.

De herdenking in Roermond vormt in die zin een hoge uitzondering daarop, dat deze, op verzoek van de koningin, wordt bijgewoond door de chef van het militaire huis en kabinet zich laat vertegenwoordigen door een der bewindslieden. Het bestuur van de stichting Nationaal Indië monument 1945-1962 is van dit besluit zeer wel op de hoogte.

Daarnaast wonen de koningin en de minister president een maal per vijf jaar de herdenking bij het Indisch Monument in Den Haag ter nagedachtenis aan gevallen militairen en burgers in het toenmalig Nederlands Indië . Ook dit evenement vormt een uitzondering op de nationale Dodenherdenking .

Ik vertrouw gaarne op uw begrip voor de overweging dat de leden van het koninklijk huis om bovengenoemde redenen helaas moeten afzien aan deelname aan andere herdenkings-bijeenkomsten.

J.A. Broekhuijzen,

Kapitein b.d. ter zee.

Voormalig particulier secretaris van Z.K.H..Prins Bernhard.

Donaties die zijn overgemaakt op de rekening van de oud-strijders 2-6RI :

Schreurs Mevr.	€ 15,-
Corput J	€ 25,-
Doelen .T	€ 35,-
Ernest	€ 30,-
Erp J.C.van	€ 25,-
Essen F.H.M.van	€ 25,-
Lankhuizen J,H.	€ 75,-
Loenen H.P	€ 30,-
Mensink B.J.	€ 45,50
Oostenrijk J.	€ 10,-
Prinsen A	€ 10,-
Ripmeester C.M.	€ 25,-
Ruijter de K	€ 10,-
Schetters C.P.	€ 20,-
Straetemans G.H.	€ 20,-
Wijers J.H.	€ 25,-
Wit de C.P.	€ 15,-
Seelen J.	€ 25,-
Gils v.G.	€ 35,-
Nijs de	€ 50,-
Heuvel v.d.	€ 25,-
Hoof v. J.	€ 10,-
Dudok C.	€ 10,-
Onbekend 2X	€ 10,-
Schols J.H.	€ 50,-
Boekel van J.H.	€ 15,-
Koch G.M.	€ 50,-
Conijn 100 aus.dollar	€ 54,-
Sijbers R.	€ 100,-
Seanger L	€ 25,-
Coumans C.M.	€ 25,-
Ripmeester	€ 15,-
Totaal	€ 864,50

Naast deze donaties zijn er tijdens de reünie ook donaties gegevens in de vorm van wisselgeld bij inschrijvingen en de lotenverkoop. Helaas is het onmogelijk geweest om al deze giften tijdens de drukte te noteren. Maar een ieder die donaties of giften heeft gedaan namens het bestuur heel hartelijk dank! U zorgt door deze donaties dat wij kunnen door gaan met ons werk. Zoals het verzorgen van dit boekje, maar ook het aanwezig kunnen zijn tijdens begrafenissen, crematies en ziekenbezoeken. Nogmaals hartelijk dank !

De donatie van mevr. Schreurs was inschrijfgeld voor de reünie,. Helaas is er een fout opgetreden in de communicatie en heeft mevr. Schreurs hierdoor niet met de bus naar de reünie kunnen komen. Hiervoor is meteen na bekend worden mevr. Schreurs excuses aangeboden met een bos bloemen. Wij hopen Mevr. Schreurs de volgende reünie zeer zeker weer in ons midden te hebben.

Ieder jaar krijgen wij vanuit Australië van sobat Conijn een donatie van honderd dollar. Sobat Conijn hoopt in 2008 bij de herdenking in Roemond weer de sobats van 2-6RI te ontmoeten. Tot het zover is , is het altijd fijn om van de sobats bericht te krijgen via een brief of kaartje: Het adres is:

A.J.Th,Conijn, RMB 7055, Taylor RD, Lisarow nws code 2250 Australië
Sobat_Conijn, de hartelijke groeten van marianne.

Loterij

De opbrengst van de loterij tijdens onze laatste reünie is € 392,-
Hiermee heeft de kas van 2-6RI weer een mooie aanvulling gehad.
Iedereen heel erg bedankt voor het meedoen aan de loterij.

Namens Wim. Veldman, de penningmeester.

E-mailgroep voor sobats 2-6RI.

Nu er een redelijk aantal sobats van 2-6RI in het bezit zijn van een computer, internet en e-mail ben ik gaan vragen of er interesse is voor een e-mailgroep. Hier kunnen contacten via e-mail worden gelegd of onderhouden. Het is de bedoeling dat het een vraagbaak en onderling contactgroep wordt. .

Ik heb verschillende sobats van wie het emailadres bij mij bekend was een positieve reactie gekregen op mijn vraag.

Een lijst met hun emailadressen volgt hieronder.

Laten we met elkaar afspreken dat we elkaar privacy zullen respecteren, en geen junkmail, filmpjes en dergelijke naar elkaar te gaan sturen tenzij onderling wordt aangegeven dat het door de ontvanger wel op prijs wordt gesteld. Het is dus de bedoeling van de mailgroep om contact met elkaar te hebben via de pc en gegevens uit te wisselen.

Tiny (Lofty) van Bussel : e-mail: mjvanbussel@hetnet.nl

Toen we landden in Semarang was ik nog ingedeeld. Bij de 4e Cie van 2-6, doch nog voor dat wij op de Bodjong waren ben ik overgeplaatst naar MT van de stafcie als 1e monteur en even later als korporaal. Mijn directe baas was sgt. Oomen uit Oudenbosch. De leiding van MT was in handen van Luit Lonkhuizen.

Sjar Buys: e-mail: j.letjens@home.nl

(broer van gesneuvelde Buijs. 3-2-6 RI)

J.A. Ernest e-mail : coernest@wanadoo.nl

Huib Kers : e-mail: huibertkers@telenet.be

3 COMPAGNIE 1SECTIE 2 PELETON, 1sectie ,
Clavan Kaarel, 3 sectie, Jos van AS uit Oud Gastel, die bel ik zo nu dan eens op,
veel zijn er niet meer

F(Frans) van Mulken: e-mail: mulken@home.nl

Ik ben met 2-6RI,ingedeeld bij de Stafcie, afdeling regimentspolitie naar Indië gegaan. Die afdeling stond onder leiding van Sgt .majoor Vaasen (+)verder dienden daarbij Sgt.v.d.Cruisen(+)]Sgt fr.van Heeswijk+),krpl Zelissen(+)]krpl van Bommel(+)]Krpl Millenaar (?)Op Java aangekomen werden wij allen ingedeeld bij 3MPIV,waar ook bij werden ingelijfd de RPs van 2 -13 RI en de Stoottroepen.Veel Sobats zullen zich Kpl.van Bommel(de bokser) nog herinneren. Mogelijk dat dit een aanzet is voor hernieuwde contacten

A. Guus Schouten: e-mail : a.mschouten26@planet.nl

Ik behoorde tot de 4e comp. Ik was verpleger [ofwel hospik} geneeskundige verzorger van zo,n 150 personen. De leiding van de comp. was de comp. comm.en verder hadden we met allen [wij waren met 3 verplegers]de geneeskundige verzorging van deze compagnie.

Men van de Wetering e-mail: A.vande.Wetering@onsnet.nu

Diensttijd in Duitsland bij 1-13 R.I. , voor vertrek Engeland bij 2-6 R.I. in Sittard ingedeeld. Basistraining gedeeltelijk in Engeland , maar ook op Malakka. 1e verkenner en later brenschutter bij 3-2-6 R.I. In 1946 de bewaking vliegveld Semarang. 1e Politionele actie meegemaakt richting Cheribon en bij Soebah contact gekregen met de W Brigade.

Na vertrek 2-6 R.I Nederland, bleef ik in Indië bij militaire politie 3-M.P. IV te Semarang, in 1947 in opleiding ben gegaan. korporaal voor allerlei diensten. o.a. wachtdienst, patrouille, escorteren, krijgsraad te velde , verkeersdienst etc. . 2e Pol. actie via een luchtbrug naar Djokjakarta meegemaakt. Ben in die stad gelegerd geweest tot aan de overdracht in 1949 aan de Republiek Indonesië.

Ik ben 10 Mei 1950 in Indië getrouwd en 27 September 1950 zijn we samen met de ss "Fairsea". in Nederland aangekomen

J.(Jan) Verdonschot e-mail: j.verdonschot@onsnet.nu

In dienst gekomen 1946 en onderdeel 31'Hupva gelegerd eerst eind 1946 in Semarang en als Hospik steeds uitgeleend Bij diverse onderdelen te weten 2-6 RI 2-13 RI 2-7 RI 1-15 RI (Bij de luchtlanding) Djokja En de tijd in Djokja dat was vanaf 18 December 1948 bij 5-5 RI Ja de fietsmakers zoals onze ere titel was bij 2-6RI Terug in Nederland Maart 1950 dus toch wel een aardig tijdje in ons oud Indië. Woonachtig in het Brabantse Nuenen en graag bereid om te mailen zeker voor hen die daar net als ik wel eens echt behoefte aan hebben.

W (Wim) .J.J. Veldman, e-mail: wjj.veldman@hccnet.nl

Penningmeester 2-6 R.I. en zoon van kapitein Veldman.

G.(Gerrit) van Gils e-mail: gerritvangils@hetnet.nl

Bij de Binnenlandse Strijdkrachten tot 8 mei'45 In Lage Zwaluwe dienst gedaan. Overgeplaatst naar de kazerne in Vught (Frederik Hendrik) en ingedeeld in het bataljon van I -6 R.I. Carrierchauffeur ingedeeld bij zware mortieren. In Vught eerste opleiding gekregen. Later ingedeeld bij II-6 R.I. en overgeplaatst naar Sittard en op 14 Oktober 1945 naar Engeland met de Nieuw Amsterdam op weg naar Malakka en later met de Sommelsdijk naar Nederlands - Indië. In Semarang ontvangen door Engelse militairen.

Vanuit Semarang vertrokken we begin April 1948 met de Johan van Oldebarnevelt uit Nederlands - Indië en kwamen 19 mei 1948 in Amsterdam aan.

Marianne Lankhuizen. e-mail: m.lankhuizen@chello.nl

Secretaris 2-6RI , beheerster website www.sepatoeroesak.nl en dochter van Huib Lankhuizen. ondersteuningscomp. Zware mortieren.

Commandomuseum Boons

Bij het zien van de mooie foto bij de levensloop van Kapitein b.d. Boons ging ik in mijn herinnering even terug naar oktober 1946 in Semarang. In mijn sectieboekje van de 3 inch mortieren van O-II-6 RI staat Simon Boons als nr.6 vermeld. Hij had met onze mortiersectie zijn eerste vuurdoop, de aanval op het vliegveld bij Semarang op 4 augustus 1946 gehad , waarbij de vijf bemanningsleden bij het neerstorten van de Mitchell gevechtsvliegtuig om kwamen Op 10 juli daarvoor kwamen onze commandant kapitein Veldman en luitenant Fick met hetzelfde vliegtuig tijden een verkenningsvlucht om....! Voor sommige gegevens en data heb ik mijn dagboek geraadpleegd. Ik herinner mij ook dat Simon in oktober 1946 zei:"ik heb mij opgegeven voor de opleiding als Parachutist"! Dus toen al stroomde er Commandobloed in de aderen van de jonge (20 jaar) Boons...En hij heeft het waargemaakt als je zijn levensloop ziet!!

Op 21 november 2006 hebben mijn vrouw en ik het museum in Roosendaal bezichtigd en werden door Kapitein b.d. Simon Boons persoonlijk begeleid en die ons uitleg gaf van al het vele moois en historisch wat er te zien was. En dat was nog al wat!

De term: te veel om op te noemen is hier van toepassing! Derhalve ga ik een poging doen om een verkorte samenvatting te maken voor de Sepatoo Roesak II-6RI van wat we allemaal te zien en te horen kregen waarbij ik moet bekennen wel gespiekt heb uit het materiaal dat Simon Boons mij tot slot mee gaf:

Er is een duidelijk rodepijl-nummering op de vloer van 1 t/m 36.

1. De zogenaamde Engelandvaarders, zij die via allerlei omwegen en niet te vergeten Duinkerken aan de Duitsers wisten te ontkomen en zo in Engeland kwamen. Zo ontstond de Prinses Irene Brigade, waaruit de eerste commando's werden geselecteerd.
2. "Market Garden" en "Infatuate" waarbij commando's zijn ingezet en waarbij er helaas ook zijn gesneuveld. Een overzichtelijke vitrine is aanwezig.
3. Diorama Oosterbeek. Dakota met glider hangend aan het plafond.
4. Landing bij Vlissingen
5. Korps Insulinde, waar een twintigtal commandoacties werden uitgevoerd.
6. Vervolg Korps Insulinde, alle benodigheden uitgesteld in de vitrine.
7. De paracommando en commando eenheden in N.O.I. van 1946 tot 1950.

In Juli 1945 vertrokken de eerste oorlogsvrijwilligers van de 20.000 met de boot naar Nederlands Oost Indië. In maart 1946 landen drie brigades op Java, die in de jaren daarna nog werden aangevuld met zo'n 70.000 dienstplichtigen enz. enz.

Uit dat potentieel werden al in april vrijwilligers gevraagd voor een paracommando en commando opleiding. De groene baretten kregen hun opleiding achtereenvolgens in Polonia, Poerabaja en Batoedjadjar. De rode baretten kregen hun opleiding bij de School Opleiding Parachutisten, aanvankelijk in Hollandia en later Tjimahi. In de periode 1946 tot 1950 zijn meer dan honderd commandoacties uitgevoerd, waaronder vier luchtlandingen! Simon Boons nam deel aan alle vier van die luchtlandingen met de 1^e Paracompagnie nl: Djocja 19 december 1948 – Djmabi Sumatra 28 december 1948—Air Molek Sumatra 5 januari 1949—en Gading 10 maart 1949.

8. Dioarama van het Liegveld Andir bij Bandoeng. Parapakafdeling, van hieruit werd vertrokken voor alle oefensprongen en alle actiesprongen. Op 15 juli 1949 werden twee Commando compagnieën samengevoegd tot het Regiment Speciale Troepen (RST) Op 15 juli 1950 werd het RST ontbonden en gingen de 120 officieren en onderofficieren als instructeurs over naar het KCT (zie vloernummer 11)
9. In de vitrine is een schutter te zien met een watergekoelde Vicker's M1 mitrailleur .
10. De paracommando N.O.I. 1946- 1950.
In de vitrine is een commando in gevechtstenuë met wapens te zien en alle andere benodigdheden, alsmede een prachtig Batik doek ter herinnering aan de luchtlandingacties.
11. zie vloernummer 8.
RST In maart 1950 kwam het regiment naar Nederland en werd gelegerd in het Kamp Prinsenbosch bij Chaam.
12. Stormschool Bloemendaal. Na de capitulatie van Duitsland op 5 mei 1945 moest het Nederlandse leger van de grond af worden opgebouwd. Zoals gevechtssklare eenheden, in 1949 verhuisde de Stormschool naar Roosendaal . In 1950 toen het Regiment Speciale Troepen (RST) naar Nederland kwam, werd de Stormschool omgevormd tot het korps Commandotroepen (KCT) met als eerste commandant majoor Gualtrey van Weezel.
13. Elementaire Commando Opleiding , welke vanaf 1942 nauwelijks is veranderd, Opleidingen waren in Schotland, Saugor, Ned., Oost

Indië, Bloemendaal en vanaf 1950 door Nederlandse commando instructeurs (uit N.O.I.) in Roosendaal.

13 2^e vloernr.: betreft de Commandodolk

13 3^e vloernr:betreft de Geestelijke verzorging

14. De Elementaire Commando Opleiding en Keerpunt in de Commando geschiedenis.

Vitrine": Foto van soldaat die een maaltijd op primitieve wijze gereed maakt en overzicht van veranderde schouderemblem

15 . Korps Commando Troepen 1950-1954.

15 juli 1950 was de oprichtingsdatum van KCT..

16. Inspectie 1953 vitrine met:

Krib- opgevouwen dekens (wolletje)-strozak- radio- uniform- wapens uit die periode: Sten, geweer Lee Enfield en AT wapen Piat. Model ingerichte kast- Gascape.

17. 104 Waarneming- verkenning Compagnie of 104 Wrnverkcie.

Meer dan 30 jaar lang is de "104 Wrnverkcie" een unieke eenheid geweest. Op 14 juli 1995 nam het korps afscheid van de laatste dienstplichtige Commando .

18. 104 Wrnverkcie (vitrine)

Te zien zijn : Kapmes –Rugzak -Radio zend apparatuur- herkenningfoto's vijandelijk materiaal- Dagrantsoen – zaklantaarn - pistoolmitrailleur UZI- Gasmasker –kijker –zaklamp -handgenerator (Knijpkat)- kijksleuf - putdeksel.

18. Optreden in het buitenland Korea 1950-1953. Een strijdmacht van de Verenigde Naties vocht aan de zijde van het Zuid Koreaanse Leger. In de Koreastrijd sneuvelden 120 Nederlandse Vrijwilligers waaronder 7 commando's.

19. Koreadetachment NDVN (vitrine);

Legenda: Kaartentas -pistool colt 45-scherf handgranaat – kijkertas – parka - geweer Garand 30- Handy Talky- Schilderij "De Koreaganger "door commando Baseler geschilderd (zelf Koreaganger) –gasmasker.

20. Optreden in het buitenland Suriname 1952-1953 en Nieuw Guinea 1959-1960.

De compagnie vertrok in september 1952 naar Suriname en was in maart 1953 weer terug. Toen Neerland in 1950 N.O.I. overdroeg aan Indonesië bleef Nieuw Guinea buiten deze overdracht. Doordat Indonesië dreigde dit laatste Nederlandse gebiedsdeel in de Oost aan te vallen stuurde Nederland extra troepen en oorlogsschepen naar dit bedreigde gebied. Ik herinner mij dat de minister van Buitenlandse Zaken destijds de heer

Luns er alles aan gedaan heeft om Nieuw Guinea buiten de overdracht te houden en het gebied voor te bereiden op de zelfstandigheid, maar het is hem niet gelukt mede door tegenwerking o.a. Robert Kennedy...! Broer van de President US. De zelfstandige Papoea staat is er dus nooit gekomen. Eind 1960 keerden de laatste Groene Baretten terug naar Nederland. Het verblijf in de tropen was voor hen een leerzame ervaring geweest. Vloernummer 20 gaat nog verder met optredens in Libanon en Vietnam.

21. Vaarschool. Tot een van de specialiteiten van de commando's behoort van oudsher zijn optreden op, in en aan het water. Men werd ingezet bij landingen Vlissingen en Westkapelle. Vanaf 1953 beschikte het korps Commandotroepen over een eigen vaarschool in Willemsdorp. Hier kreeg de commando zijn basisopleiding met de aanvalsbote MK2, de vijfpersoon canvas verkenningboot en de roeiboot, alsmede oefeningen met stormboten. Behalve kano's en zeilboten hadden ze ook hun eigen kikvorsmannen en de vaarschool had zijn eigen duikschip. Tommy was de vaarschoolhond.

21. Vitrine: Legenda: er volgt een opsomming gebruikte benodigdheden.

22. Specialisme"Er volgt een hele opsomming van mogelijke specialismen.

23. Sporttoppers. Voortreffelijke sporttoppers enkele kregen zelfs nationale bekendheid

24. Curiosa

25. Onderscheidingen.(boventrine)

In deze vitrine hangen de model opgemaakte onderscheidingen van commando's die deze na hun overlijden aan het museum hebben nagelaten. Het korps Commando troepen kent nog steeds in haar gelederen verhoudingsgewijs veel gedecoreerde en wel: 10 Ridder Militaire Willemsorde, 26 Bronzen Leeuwdragers, 33 Bronzen Kruisdragers, 9 Kruis van Verdienstendragers.

26. gevallen.

In 1983 kwam er een prachtig monument dat nu op de appelplaats staat. Er moet nog een glfout gecorrigeerd worden en nog vier namen worden toegevoegd. In 1992, bij het vijftig jarig bestaan van het korps, werden door de zorg van de commandostichting bloemen gelegd op alle graven van gesneuvelde Nederlandse commando's, waar ook ter wereld. Tevens werden door de zorg van de oorlogsgraven stichting foto's gemaakt van alle graven, deze foto's zullen t.z.t. in het museum worden tentoongesteld.

27. De commando Speciale operaties In 1996 werd de dienstplicht afgeschaft en kwam de Commando Speciale Operaties in opkomst. De "Speciale Operaties" zijn te verdelen in de volgende taken:
Speciale verkenningen (special reconnaissance) ffensieve Acties (direct action) Terroristenbestrijding (counter Terrorism)
Militaire Steunverlening (military Assistance) Afgeleide Taken (Collateral Activities)

Inzet Commando ploegen: Bosnie-Herzegovina-Kosovo- Marcedonie-Afganistan-Irak en Ivoorkust, Vier vitrines : a: uitrusting voor optreden in bergachtig terrein: b) benodigdheden zoals duikersmes, snorkel, geweer en dieptemeter/kompas, c, gevechtssklare paracommando's voor het afspringen op de grote hoogte, uitgerust met zuurstof apparatuur;d 0 hoofdparachutes en reserveparachutes.

28. Monumenten : Achnacarry Schotland- Engelbrecht van Nassaukazerne-Vlissingen Westkapelle-Roermond-Padang-Malang-Larnadjan-Steinbke(D).

29 De baretuitreiking (vitrine)"

Dit ceremonieel is pas ingevoerd na de eerste commando opleiding in Roosendaal in 1950.

30 Het korpsvaandel: Dit vaandel werd op 22 december 1955 uitgereikt door H.M. koningin Juliana te Roosendaal.

31. Verbondenheid met het koninklijk huis:

Vooraf Z.K.H., Prins Bernhard was het korps toegenege en kwam regelmatig op bezoek . Tijdens de reünie van de vijftigste Korpsverjaardag in 1992 kreeg Z.K.H. Prins Bernhard als erecommando de groene baret uitgereikt.

32. Verbondenheid met Roosendaal;

Er volgt een uitvoerige uitleg o.a. over de oorspronkelijke naam Stormschool Roosendaal waaruit in 1950 het Korps Commandotroepen werd gevormd. De verbondenheid met Roosendaal is altijd bijzonder hecht geweest.

33. Het Ceremoniële Tenue: Keurig aangeklede Commando in Vitrine

34. betreft de Commandantengalerij.

35. De Commandostichting en de Vereniging Oud Commando's.

36. tot slot : de Museumcommissie en de geschiedenis van het commandomuseum..

Op voorstel van het bestuur van de commandostichting werd in 1987 het Commandomuseum vernoemd naar kapitein S.F. Boons. Een en ander,

neem ik aan , door zijn enorme inzet, vele jaren en nog steeds (met vrienden) i.v.m. de totstandkoming en instandhouden alsmede uitbreiding van het museum Het is nooit klaar.

Door Jan Wijers Breda

Het museum in Roosendaal is alleen te bezoeken op afspraak:

Informatie museumcommissie:

0165 - 358440/1 Elke dinsdag van 09.00 tot 15.00 uur

Deel 4 van “ het verhaal van mijn vader “zoals het op de website te lezen is .

Naast de militaire regels waren er ook praktische regels waaraan we ons moesten houden. Elke dag moesten er zouttabletten worden ingenomen. Door het warme klimaat en het zweten dat we daardoor deden, raakten we veel zout kwijt Ook moesten we iedere dag tabletten tegen de Malaria innemen.(Mecrapine ook wel Attabrine en kinine) Er werd heel streng opgelet dat je die inderdaad innam. Die tabletten werden voor het eten uitgedeeld. Nam je de tabletten niet in, kreeg je geen eten. Ondanks dat kon je toch wel eens malaria krijgen. Ik heb het twee keer gehad. Koorts, klappertanden, zo ziek als een hond. Als de malaria te erg was, werd je opgenomen in het ziekenhuis. Zo ben ik april '47 en juni'47 opgenomen geweest in het militair ziekenhuis in Semarang. en beide keren na ongeveer 27 dagen weer ontslagen uit het ziekenhuis

Om malaria zoveel mogelijk te voorkomen, moesten we er voor zorgen dat we niet gestoken werden door de muskieten. Voor we het kamp verlieten, werden de bedden opengeslagen en de klamboes neergelaten en onder je matras instoppen. Dit werd streng gecontroleerd.

Vooraf bij Semarang zaten er erg veel muskieten, want daar waren viskweekvijvers met stilstaand water. Daar zijn die muskieten gek op 's Avonds om zes uur moest je verplicht je mouwen van je uniform naar beneden doen en de korte broek verwisselen voor een lange broek. Je mocht niet in het donker met blote armen of benen lopen.

Dat donker worden was een vreemde ervaring. Je hebt daar geen schemering, maar binnen een half uur is het dus gewoon nacht. Net zo vreemd als het plotseling inzetten van de nacht, waren de moessons ook een vreemde gewaarwording voor ons. Moessons zijn jaargetijden. In Indië

heb je er twee; een droge moesson en een natte moesson. De namen spreken natuurlijk voor zich. Je had een half jaar een droge moesson, dan regende het nooit, en een half jaar de natte moesson, dan regende het een half jaar lang op bepaalde tijden van iedere dag.

Ik weet nog toen we in Salatiga zaten in de natte moesson. Daar regende het elke dag van 's middags half vier tot 's avonds zes uur en de rest van de dag was het gewoon droog. Daar kon je de klok bijna op gelijk zetten. Het regende dan niet een klein beetje, nee dan kwam het met bakken uit de hemel vallen. Een half jaar lang elke dag regen en dan weer een half jaar droog en alle dagen mooi weer. De hele dag scheen de zon. Daar hebben we ook aan moeten wennen. Vooral degene die snel verbranden. Er hebben jongens met blaren zo groot als zakken rond gelopen door de zonnebrand. Zelf heb ik een lichte huid, dus ben ook regelmatig verbrand. Cor Lucas was ook zo licht, man, die verbrandde ook zo snel. Die heeft wat met die grote waterblazen gelopen.

Naast problemen met malaria, ondanks de mepacrine-tabletten, hadden we heel veel last van ringwormen. Dat was een schimmelinfectie die je kreeg door de broeierige hitte en het zweten. De bilnaad, liezen, onder de oksels en nek waren de plekken die voor de ringworm gevoelig waren. Gelukkig had de hospik daar wel een middel voor, maar echt aangenaam was dat zalfje niet hoor. Salicylzalf met salysielspirtus. Man, wat brandde dat spul, maar het hielp wel. Dan kon je ook nog last krijgen, van zoals wij het noemden, rodehond. Dat was een uitslag van de warmte. Je zat dan onder de rode pukkeltjes. 't Leek wel een beetje op warmte uitslag waar kleine kinderen ook wel eens last van kunnen hebben, maar dan in ergere mate. Dat jeukte vreselijk. Lang leve de hospik, want die had daar ook weer een zalfje voor. Ook hadden we wel last van tyfus, dysenterie of buikloop. Dat kreeg je voornamelijk van onhygiënisch klaargemaakt of bewaard eten. Daarom werden we ook gewaarschuwd dat we niet te veel eten langs de weg mochten kopen

De kantinewagen was een winkelwagen die de buitenpostenposten afging. Daar kon je dingen kopen die niet bij je rantsoenen zaten., koeken, snoep, postpapier, tandpasta, zeep, kammetjes, filmrolletjes, sigaretten. Eigenlijk van alles wat je maar nodig kon hebben en wat niet bij je rantsoen zat. Bij je rantsoen zaten chocola en een bepaald aantal Zipper sigaretten. Iedereen

kreeg sigaretten, ook als je niet rookte. Degene die niet rookten ruilden hunsigaretten weer voor andere dingen. Als je een ander merk sigaretten wilde roken, kon je o.a. Woodbine,(oude engelse voorraad) Camel, Players, Highway kopen. Sigaretten zaten ook wel in blik, die blikjes zaten dicht gesoldeerd en die moest je dan opentrekken.

We hadden inlanders (*Koelies*)die op de post kwamen werken, bij de kok ketels schoonmaken, corveeën en zo. Zij deden meer het zwaardere werk. Dan hadden we ook nog *Djongossen*, dat waren de huisbedienden. De werktijd voor hun was van acht uur en tot vier uur. Dan gingen ze weer naar huis. Ze waren gewoon bij ons in dienst en kregen gewoon loon en als er brood of iets anders was overgebleven, kregen zij dat uitgedeeld. Kijk we hadden natuurlijk niets tegen de gewone burgers. Die werden ook onderdrukt door de opstandelingen. De burgers waren best blij dat wij waren gekomen hoor. Toen wij er waren werd het een stuk rustiger. Die burgers waren ook al van alle kanten bestolen en opgestookt door de *Peloppers en TNI.* Maar toen wij Semarang binnentrokken, stonden ze te juichen , want *de Blanda's* (blanken) kwamen.Nee, die waren best blij dat wij daar zaten. Zo werden ze beschermd tegen de Jappen en terroristen. Ja, ze waren echt blij dat de Hollanders weer terug waren hoor. Er waren nog veel inlanders die nog Hollands konden spreken. Ja, ze waren best blij dat wij er waren, dat kon je merken, want dan kwamen ze naar je toe en zeiden:” Meneerrr (*toean*) , ik spreek Hollands”. Ja, dat vonden ze prachtig. Ik werd door de inlanders “*Ramboed Mera*” genoemd, dat betekent rood haar, dus gewoon rooie!Je leerde op den duur de bevolking wel te herkennen. De Javanen waren klein en tenger en heel beleefd. Het waren mooie mensen, heel fijne gelaatstrekken, een beetje aristocratisch uiterlijk. Ambonezen waren kort en gedrongen met een grof uiterlijk. Timorezen waren groot met een beetje rond gezicht.

Maleis spreken deden we met de bediendes en op de markt (*passar*) en in de winkels. Op den duur kon je jezelf best wel aardig in het maleis verstaanbaar maken. *Makan* is eten, *manis* is zoet, *atjar* is zuur, ei is *telor*,*telor matassapi* is een spiegelei.(*mattasappi* betekent koeienoog, *sappi* is koe en *matta* is een oog) *djalang-djalang* is lopen, *sepatoes* zijn schoenen, *orang* is mens, *toean* is meneer, *toean bazar* is deftige heer, *trimakassi* is dank je wel, *toetoe moeloet* is mond dicht, *ommong kossong* is onzin, *pannas* is warm, *minoem* is drinken, *soesoe* is melk, *nasi goreng* is gebakken rijst, *nasi poeti* is witte rijst, een man is een *lakki*, een vrouw is

Een *prempoean*, een kind is een *anak*, een jongetje is een *anak lakki*, een Meisje is een *anak prempoean*.*Baboes* waren inlandse vrouwen die voor het leger werkten als werksters. Die deden de was en hielden de boel schoon. Per compagnie had je zo je eigen *Baboes*. Die kreeg je bij aankomst aangewezen. Het gebeurde ook wel eens dat een van de jongens met zo'n *Baboe* trouwde. Kees van der Veke,van de mortieren uit Wagenberg, is ook met zo'n vrouwtje getrouwd en heeft haar meegebracht naar Holland.

Iedere dag kwam de waterwagen en dan stonden de vaten, drums, klaar en daar werd dan het water ingepompt vanuit de tank. We mochten geen water uit de *Kali*, rivier, gebruiken, dat was geen helder water. Je had wel *Kali's* die snel stroomden en daar gingen we dan wel eens in, maar de meeste *Kali's* stroomden maar langzaam, die waren vervuild. Die *Kali's* werden door de inlanders gebruikt om in te wassen en zo. Een riool dus. Er dreef van alles in. Wij hadden altijd zuiver water. Dat water kwam van het waterleidingbedrijf. De waterwagen reed alle posten af om ze te voorzien van vers water. Die jongen reed van acht tot vijf op die waterwagen. Gerrit van Wensum uit Klundert reed op de waterwagen. Nou en dan konden we ons weer wassen(*mandiën*)

Dat *mandiën* deed je door water uit zo'n vat te scheppen met een blik en dan maar water over je heen gooien. Ruggen wassen bij elkaar was heel gewoon. Op grote kampen maakten we wel eens een soort douche. Dan werd er een groot zeil of groot vat hoog ophangen en daar werd dan het water ingepompt en dat werd dan via leidingen naar beneden geblazen naar de mandieplaats. Dan schroefden ze soms een soort van douchekop aan het eind van zo'n leiding en dan kon je zo douchen, maar op de kleine kampongs mandieënde we gewoon met de lege biscuitblikken.

Als je om de zoveel tijd een verlofdag had, vertrok je 's morgens vroeg om naar Semarang te gaan. Je ging dan naar het N.I.S. gebouw, wat overigens een modern gebouw was. Alles netjes betegeld en glad. Stukken beter dan dat oude weeshuis waar we in het begin gelegerd waren. Ja, het was een mooi verzorgd gebouw. Vanuit het N.I.S.gebouw pakte je dan een 'betjak' een fietstaxi waar je met zijn tweeën in kon en dat mannetje erachter maar fietsen voor die paar centen.

In de stad ging je een film kijken in de bioscoop of een biertje te drinken met andere verlofgangers van andere onderdelen. Ik weet nog een

Amerikaanse film waar ik wel drie keer heen ben geweest, dat was "Always in my heart". Een hele mooie film, maar wie er in meespeelden dat weet ik niet. Ik weet wel dat er meer jongens die film een paar keer zijn gaan zien. Of ik ging weer eens lekker eten bij Toko Oen aan de Bodjong. Dat was een hele bekende toko hoor. Daar heeft een jongen van 2-6RI nog hele grote muurtekeningen gemaakt. Piet uit Breda. Die vent kon tekenen. Prachtig mooi. In Vught in de kazerne heeft hij ook van die mooie muurtekeningen gemaakt. Als Toko Oen nog niet veranderd is, zijn de tekeningen er nog. Piet van Velzen, heette die. Die kwam ook van 2-6RI. Ja, die kon machtig mooi tekenen en het was een lachebek hoor.

Ook gingen we naar, wat eerst de Engelse Pegasus was, de "Tijgerclub", een club waar de jongens van de Tijgerbrigade bij elkaar kwamen. Er was een grote kantine waar je kon eten, drinken, dansen, er werd van alles georganiseerd daar.

Ik verdiende f 110,- Indische gulden in de maand, omdat ik oorlogsvrijwilliger was. 0,80 cent tropenbijlage en 0,80 cent gevarengeld (ook wel bibbergeld genoemd) Een tientje meer dan de dienstplichtige soldaten, want die kregen f 100,- Een keer in de maand moest je dan bij de administrateur komen, je handtekening zetten en dan werd je loon uitbetaald. Ja dat loon, ik kan je wel vertellen het was nooit genoeg of de maand was te lang dat kan ook.

Als we geen patrouilledienst hadden, waren we op post bezig met de wapens schoonmaken, mortier schoonpoetsen, munitie-inspectie, een beetje pionieren, slootjes graven en zo, sporten, er werd veel aan sport gedaan, of je had corveedienst of je moest ook wel eens mee met de wagen naar de stad om foerage te halen. Er was altijd wel wat te doen. Je kon niet de hele dag op je bed gaan liggen. Drillen werd niet meer gedaan, maar orde was er wel. Er was ook gewoon elke dag ochtendappèl. Degene die op patrouille waren, werden wettig afwezig gemeld. In Semarang hadden we ochtend, middag en avondappèl. Als het appèl voorbij was, kon je naar de kok en kreeg je eten. Bij het avondeten zaten dan de malaria- en zouttabletten

Er werd een hoop door de jongens zelf georganiseerd voor ontspanning en amusement. We lazen wat in het compagnieblaadje, de Wapenbroeder, de

spotstrip van "de taaie en de neut". Een soort van Bulletje en Bonenstaak in Indië. Dat was een echte spotstrip en moppen.

"Seg heb je 't al gehoord, Taaie?"

"Nee, wattan, Neut?"

"Nou.....datter alweer een boot onderweg is met luchtpost....."

Ook lazen we de brieven van Jan Toppel, hij schreef voor 't krantje zogenaamd brieven in dagboekstijl naar zijn meisje Suze in Nederland wat er zo allemaal gebeurde. Ja, dat was altijd wel leuk om te lezen. Jan Toppel bestond echt en zat bij de 2-13RI. Er waren ook optredens van Nederlandse artiesten die in Indië op tournee kwamen. Die reisden zo alle posten en buitenposten af. Iedereen die vrij was, kon naar zo'n optreden toe. Meestal was dat gewoon in de openlucht, maar ook wel eens binnen op de post.

Als je dienst had, moest je gewoon wacht of patrouillelopen, want dat ging gewoon door. Ik heb zo daar "de Spelbrekers" gezien, Silven Poons, die is ook nog eens een keer scheidsrechter bij ons met het voetballen geweest. Hij maakte daar een hele show van. Willem Noske, de violist, die speelde niet alleen klassiek, maar ook populaire deuntjes, De Wama's, Hetty Blok en Cobie Beek deden cabaret.

Die optredens gingen uit van de dienst Ontspanning en Ontwikkeling en werd vanuit Nederland geregeld. Die regelde ook dat de filmwagen langs kwam op de buitenposten. Die filmwagen had alle apparatuur en een groot scherm bij zich. Dan werd het scherm ergens ophangen en kon je film kijken.

Ook gebeurde het wel dat we een optreden kregen aangeboden door de inlandse bevolking. Gewoon uit dankbaarheid dat wij er waren. Dan kwamen van die Indonesische danseressen in die kleurige kostuums van die bevallige dansen uitvoeren. Dit gebeurde op de muziek van een gamelanorkestje van dorpsbewoners. Meestal waren dat maar kleine gamelans, maar had je een orkest uit een groter en rijker dorp waren de gamelans groter. Hoe rijker, hoe groter de gamelan. Voorstellingen met wajangpoppen hebben we ook wel eens gehad. Dan werd een soort schimmenspel opgevoerd achter een laken. Ha, die kon je van twee kanten bekijken, voor en achter het doek!

Wij zijn in de loop van de tijd zo op verschillende buitenposten ingezet, o.a. Persilan, Dadapajam en Karanganjat, Setoegoer en Djempol. Op een gegeven moment gingen er geruchten in het rond dat er een actie op komst was. We werden geconsigneerd, dat houdt in dat we paraat moesten blijven en dus niet meer van de kazerne afmochten. De uitrustingen moesten gecontroleerd worden en alles werd in gereedheid gebracht voor een eventuele actie. Die actie kwam inderdaad. Het werd de eerste politionele actie en begon op 21 juli 1947 en duurde tot 5 augustus 1947.

Onder de politionele actie kan je verstaan dat het een gezamenlijke militaire operatie van meerderde onderdelen van de T- Brigade in samenwerking met o.a. V- Brigade, W- Brigade, X- Brigade en Y- Brigade was, waardoor er verschillende gebieden op Java van de vijand gezuiverd werden en we over een groter gezuiverd gebied konden beschikken. Wij, de T- Brigade, hadden de opdracht uit te breken in westelijke, zuidelijke en oostelijke richting. 2-6RI had als einddoel het bereiken en bezetten van Salatiga en contact te maken met de W-Brigade bij Weléri. De V-Brigade zat in een heel groot gebied op oost Java. Iedere brigade had een ander einddoel.

De eerste paar dagen hoefden wij niet in actie te komen, pas toen het westelijk en oostelijk deel gezuiverd was door o.a. 1RS en 2-7RI, kwamen wij op 27 juli in actie. Op weg naar Salatiga bezetten wij o.a. op 29 juli Kaliwoengoe, Kendal en op 4 augustus maakten we contact buiten Weléri met de W-brigade bij het plaatsje Soebah. Tijdens deze actie was ik op 29 juli jarig. We moesten die dag al vroeg op patrouille en voor we weg gingen was het al erg onrustig. De Nederlandse artillerie was al flink aan het schieten. Ik zei nog tegen de jongens: "Wie krijgt dat nou, vuurwerk op zijn verjaardag."

Het was natuurlijk niet zo, dat als wij er aan kwamen dat de vijand meteen verdween. Er moest wel flink gevochten worden. Al was de tegenstand nog niet zo heftig als later bij Salatiga. Bij Weléri zijn wij een paar dagen gebleven. We hebben daar een beetje gebivakkeerd in de buitenlucht zomaar op de grond met grondzeiltjes of bij de carriers. We hadden daar geen buitenpost, dus ook geen bedden. We werden vanuit Semarang voorzien van eten en drinken.

Ondertussen was 1RS en 2-13RI al op weg naar Salatiga om daar de aanval in te zetten. Toen wij klaar waren bij Weléri, trokken wij ook door naar Salatiga. Toen wij aankwamen bij Salatiga stond dat al grotendeels in brand. De *peloppers* boden zwaar tegenstand en wilden niets heel achterlaten. Alles werd zoveel mogelijk vernield. Wij werden o.a. gelegerd in een in de haast ontruimde school. De schoolbanken met de inktpotjes stonden op het schoolplein.

Toen wij de politionele actie begonnen, wil niet zeggen dat Semarang onbeheerd achter bleef. Semarang werd overgenomen door een Territoriaal Commando met 4 bataljons. o.a. een deel van 3-7RI, 2-9RI, het vijfde bewakingsbataljon (inheemse troepen) en het 4^e bataljon van de Prinses Irene brigade.

Door deze actie en het samenwerken van de verschillende brigades, werd een heel groot gebied ineens schoongeveegd en kregen we een groter territoriaal gebied. groot gedeelte van Java was toen gezuiverd. Salatiga werd onze thuis- en uitvalsbasis voor verdere opdrachten en werden we o.a. in grote villa's gelegerd, maar Semarang bleef het hoofdkwartier van de T-brigade. Voor 2-6RI werd Salatiga het hoofdkwartier. Salatiga lag ongeveer 100 kilometer van Semarang af..

Vanuit Salatiga werden weer nieuwe buitenposten opgezet en werd er daar vanuit weer gepatrouilleerd. De nieuwe buitenposten lagen op de weg richting Djokja en Solo, waar later weer de tweede politionele actie werd uitgevoerd.

Huib Lankhuizen. 2002 .

De bakkerij

Vanuit het broederhuis, alwaar wij niet uit mochten, gingen wij met onze Cie naar de Boeloebrug. Daar was onze commandant Lt. Hendriks, die na een bezoek aan de Kampong 14 dagen straf had gekregen. De overkant van de brug was spergebied die naar het vliegveld ging. Wij liepen daar met Engelse militairen patrouille. Na een paar dagen vertelde een van mijn collega's dat het leger bakkers zocht. Zodoende ben ik met 3 van 13 RS en een van de stoottroepen bij een chinees bakkerij op Plamtitan begonnen. Die Chinees had 3 kinderen. Wij hadden boven een slaap – en verblijfkamer. Wij waren geheel zelfstandig en kregen foerage van onze bataljons. In die periode kwamen er veel militairen bij ons brood eten. Wij

werkten in de bakkerij met chinezen en koelies die hout aanvoerden voor de over en ad en toe brood stalen. Ze hadden een goed salaris. Later is er nog een bakkerij bijgekomen . Wij zijn met die andere bakkers naar het Borsemeijgebouw vertrokken welke als bakkerij was omgebouwd met 10 ovens en chinees personeel. Op een gegeven moment baktten wij tussen de 10 en 20 duizend broden in 24 uur (ploegendienst) Kerstmis 1947 ben met een collega naar Tjimalie bij Bandoeng vertrokken naar een school maar dat was geen succes. Later voor militaire administratie. Terug naar Semarang en gewerkt bij het hoofdkwartier van de T-Brigade in het NS

26

gebouw op de Bodjong. Nadat ik had geklaagd over mijn maag stopten ze mij in het militair hospitaal alwaar ik gelegen heb tot twee a drie dagen voor het vertrek naar Nederland met 6 R.I. Vanuit Semarang met de boot naar Batavia. Enige dagen daar in een kamp en vervolgens met de Johan van Oldenbarneveldt naar Nederland alwaar ik een neef ontmoette van 8RI, die ik op de heenreis ook al had ontmoet. Twee dagen na Pinksteren 1948 kwamen wij in Amsterdam aan . Vervolgens met de autobus naar huis, nadat wij ons geld en verlofpas voor een maand hadden ontvangen.

Door J.Hofman Breda.

Toen wij vertrokken uit die Gordel van Smaragd,
Bleef jij achter op Semarangs Ereveld.
Op een plaats tussen al die rijen witte kruisen,
Nadat je ver van huis werd neergeveld,
Bij jou bleef nog alleen die ene Nederlandse vlag,
Gekleurd in Rood, in Wit , in Blauw,
En al die tijd zagen wij in deze kleurenrij
In jou een vriend, jouw moed, jouw trouw.
Maar wij brachten je naam terug op Neerlands grond
In eeuwig, eeuwigdurend brons gegoten,
Tussen al die duizenden an'ren bij 't monument Roermond
Door Limburgs bronsgroen eikenhout omsloten.

O,J, Reerink. Secr. 2-7 RI.

27

Zolang nog reünies bestaan
Zolang nog O.V.W.-ers leven
Zolang herdenken wij jou naam
Zolang zul jij herleven.....

Staande voor dit monument
waar sobats mij omringen
met elke naam ons zo bekend
gaan flarden van herinneringen
plots aan mijn geestesoog voorbij
en honderd plaatsen op 'n rij
lijken zich op te dringen
Blerick, Vught en Wokingham,
Suez, Klang en Morib beach
en tussendoor hoor ik jou stem
zomaar rijzend uit het niets
Sawahs van oneindig groen
De witte stranden van Malakka
de Tijgerclub en Toko Oen
Kali Banteng, Salatiga.

Overall was jij er bij
jij zweette mee op elke tjom
tot op de dag in die vallei
want daar klonk dat fatale schot.
Amper puberteit ontloken
toen God jou plotseling ontbood.
Je jeugd werd drastisch afgebroken
geveld door een volwassen dood.
Nu zijn zo velen jaren vervloden
het weerzien komt steeds dichterbij.
Straks op de hemelse synode
sta jij weer mét ons, zij aan zij.
Maar.....

Zolang nog reünies bestaan
Zolang nog O.V.W.-ers leven
Zólang herdenken wij jouw naam
Zolang zul jij herleven.....

Ad van hooijdonk

28

Jubilea

Menno en Elly van de Wetering waren op 10 mei 2007 **55 jaar** getrouwd. Menno was op de reünie terwijl zijn Elly thuis met familie een fijne avond voorbereidde.

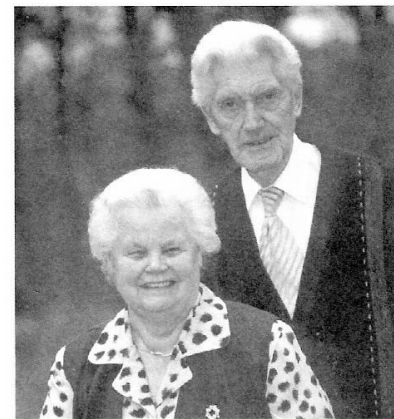
Elly bedankt dat je Menno op jullie trouwdag naar de reünie liet komen.

De heer en mevrouw Poorte uit Rijssen waren op dinsdag 10 juli 2007 **55 jaar** getrouwd. Deze dag is met kinderen en kleinkinderen herdacht in het restaurant "Het Schwarzwald" te Rijssen.

De jubilerende echtparen hebben via de penningmeester een gift namens 2-6RI gekregen

De heer en mevr. Van Bussel uit Heeze waren 17 juli 2007 50 jaar getrouwd. Ook deze heugelijke dag is tezamen met familie, vrienden, kennissen en sobats van 2-6RI gevierd.

Familie Clavan uit Den Haag was op 3 september 2007 **50 jaar** getrouwd. Dit heugelijke feit is tot totale verrassing van sobat Clavan groots gevierd met familie, vrienden en sobats van 2-6RI.

In memoriam

Zij die na de uitgave van ons laatste boekje aan ons bekend gemaakt zijn te ontvallen :

Sobat J.Henckens uit Heel
geboren 11 september 1920 - overleden 23 september 2005

Sobat M.H.J. Peters, uit De Meern
Geboren 18 november 1924 – overleden 27 mei 2007

Sobat F.H. Heemels uit Lisse
Geboren 25 oktober 1923 - overleden 13 juli 2007

Sobat C.M. Ripmeester. Uit Teteringen
Geboren 3 november 1921 - overleden 14 oktober 2007

Sobat P.van Meel uit Breda
Geboren 21 augustus 1923 - overleden 12 november 2007

Indien mogelijk en gewenst hebben wij bij de plechtigheden een afvaardiging van 2-6 RI bereid gevonden om aanwezig te zijn

Wij wensen familie, vrienden en kennissen van deze sobat sterkte met de verwerking van het verlies en tijdens de volgende reünie zullen wij de ons ontvallen sobats tezamen met de gesneuvelden herdenken. .

Bedankje:

Ik wil hiermee laten weten dat de uitvaart van mijn opa mede door de aanwezigheid van de oud-strijders zeer indrukwekkend is geweest.
Daarvoor mijn grote dank !
Mijn bewondering en respect is zo groot dat ik een donatie zal doen zodat jullie dit werk\doel voort kunnen zetten.
Met vriendelijke groet,
Patries Trommelen. (Kleindochter C. Ripmeester)
